

Nr 366.

Av herr **Petterson** i Degerfors **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 280, angående förläggningssort för nytt kårartilleriregemente.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 280 till riksdagen med förslag om förläggning av ifrågasatt kårartilleriregemente till Kristinehamn få undertecknade anföra följande.

I propositionen redogöres ingående för de undersökningar, som verkställets rörande de alternativ, som kunna komma i fråga vid bestämmande av det nya regementets förläggningssort. Inspektören för artilleriet och fortifikationsstyrelsen hava föreslagit förläggning till Kristinehamn. Chefen för armén åter har föreslagit förläggning till Karlskoga. Departementschefen har anslutit sig till det förra alternativet med hänsyn till det för en regementsförläggning väl lämpade område, som erbjudits statsverket i Kristinehamn, ävensom att denna stad, vad beträffar bostads- och skolförhållanden, är bättre rustad än Karlskoga. Departementschefen har visserligen framhållit, att ordnande av ett skjutfält i närheten av Karlskoga syntes giva denna stad företräde framför Kristinehamn, men att detta förhållande måste vägas mot den omständigheten, att det för förläggning av regementet till Karlskoga ifrågasatta området ej erbjöde gynnsamma betingelser för bedrivande av mer omfattande övningar, vilka måste bedrivas omkring 10 kilometer från regementets område. Förläggning till Kristinehamn medgäve däremot ganska omfattande övningar på förläggningssområdet, varför förflyttning till skjutfältet, som låge omkring 30 kilometer från Kristinehamn, endast behövde ske vid skarpskjutningar och vissa tillämpningsövningar.

Det synes oss dock uppenbart, att frågan om förläggning av detta regemente står i så nära samband med skjutfältets förläggning, att dessa frågor böra behandlas i ett sammanhang.

De skäl, som i övrigt åberopas mot Karlskoga-alternativet, avsaknaden av läroverk samt svårigheten att anskaffa bostäder, torde icke bliva avgörande. Det bör i detta sammanhang nämnas, att i Karlskoga finnas såväl samrealskola som praktiskt läroverk. Karlskoga stad har därjämte förbundet sig att tillhandahålla det nödiga antalet bostäder och frågan om en ut-

vidgning av den nuvarande samrealskolan i Karlskoga till ett fullständigt läroverk kan icke gärna länge vänta på sig, utan måste på ett eller annat sätt finna en lösning. Det torde ligga i öppen dag att en stad med 28 000 innevånare icke i längden kan stå utan en dylik bildningsanstalt. Utredning härom pågår för närvarande inom Karlskoga stads myndigheter.

De övriga frågor, vilkas lösning uppställts för en förläggning till Karlskoga, torde också utan allt för stor svårighet kunna lösas.

Med anledning härav tillåta vi oss hemställa, att som för övrigt chefen för armén påyrkat frågan om regementets förläggning i varje fall icke avgöres utan att samtidigt beslut fattas om det föreslagna skjutfältet.

Därest detta, som är att förvänta, förläggnes till Karlskoga, synas övervägande skäl tala för att jämväl regementet förläggnes till samma plats. De fördelar, som vinnas genom regementets förläggning i anslutning till det blivande skjutfältet, torde vara så stora, att de väl uppväga de ökade kostnader för markförvärv, som beräknas uppstå vid en förläggning till Karlskoga.

En förläggning till Karlskoga av det föreslagna regementet motiveras jämväl ur social synpunkt. Få samhällen i landet hava rönt ett sådant inflytande av den rådande kristiden som Karlskoga. De alltmer stegrade statliga kraven på leveranser av krigsmateriel från den till Karlskoga förlagda krigsindustrien hava gjort, att samhället ställts inför svåra sociala problem. Genom den exceptionellt stora inflyttningen till Karlskoga under de senaste åren har samhället tvingats vidtaga åtgärder, som ej skulle hava varit erforderliga, därest staden fått utveckla sig under normala fredsförhållanden. För att kunna möta kravet på bostäder åt de vid industrien sysselsatta har staden nödgats inköpa stora markområden för bostadsbebyggelse, verkställa omfattande planläggningar, framdraga ledningar för vatten och avlopp till nämnda områden samt anlägga skolor och övriga kommunala inrättningar i ökad omfattning. Då Karlskoga praktiskt taget icke har någon annan industri än aktiebolaget Bofors, och denna industri numera nästan uteslutande arbetar för leveranser till staten av krigsmateriel, torde staten hava viss skyldighet att kompensera Karlskoga för de svårigheter, staden kan komma att råka i vid en lågkonjunktur för denna industri. De förpliktelser, som staten måste anses hava gentemot ett samhälle av Karlskogas struktur, torde bäst kunna fyllas genom att en statlig institution sådan som ett regemente förläggnes dit. Detta så mycket mer som Karlskoga ej såsom Kristinehamn, där ett större sinnessjukhus är förlagt, förut hugnats med någon statlig institution av mera betydenhet.

Med åberopande av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att frågan om förläggningssort för det föreslagna kårartilleriregementet uppskjutes, till dess frågan om det planerade skjutfältets förläggning blivit av-

gjord, samt, därest ställningstagande omedelbart anses böra tagas till frågan om regementets förläggning, denna måtte bestämmas till Karlskoga.

Stockholm den 19 maj 1942.

Lars Lindahl.

Erik Brandt.

Göran Petterson

i Degerfors.

Axel Jansson,

Hällefors.